

og sandt, og jeg byder som Præst enhver, der vil gøre dette, Velkommen som min Medarbejder, fordi jeg er ganske sikker paa, at hans Arbejde ogsaa vil komme til at gavne Præstens Arbejde. Det smukkeste Vidnesbyrd om Dr. Eduard Larsens Arbejde i den Henseende har Pastor Ludwigs jo givet, naar han i Slutningen af sin Artikel siger, at „Dr. Larsens særlige Evne til at begejstre sine Elever for Lærergerningen ogsaa paa indirekte Vis er kommet mit Arbejde med Eleverne i Religionstimerne til gode“.

P. Th. Nielsen: Jeg vil gerne have Lov til at gøre enkelte Bemærkninger overfor den ærede Indenrigsministers Udtalelser i Gaar om Dyrtidsforanstaltningerne. Ministeren hævdede, at de Foranstaltninger, som Ministeriet hidtil havde truffet, nu var godkendte fra alle Sider; det var godkendt, at de havde virket heldigt, og der var fra alle Sider Anerkendelse og Accept af Systemet. Det er imidlertid en Misforstaaelse, det er netop en Fejl ved Maksimalprisforanstaltningerne, at der er saa grumme lidt System i dem og saa grumme megen Vilkaarlighed. Ministeren siger, at nu er „vi langt borte fra den Tid, da man hævdede, at fuld Erstatning efter Grundloven kun kunde tænkes givet, naar man giver den højst opnaaede Pris“. Den højst opnaaede Pris er der for øvrigt ingen, der nogen Sinde har krævet. Det, vi krævede, var, at naar Staten foretog en Ekspropriation, skulde man følge den Lov, hvorefter man foretog den, og Grundloven, og saa skulde man i alt Fald lægge den almindelige Dagspris til Grund. Den højtærede Minister siger endvidere, „at vi er borte fra den Tid, da man talte om det aabne Markeds og den frie Konkurrences Evne til at regulere Priserne“. Nej, den Tid er vi slet ikke borte fra. Loven om Tilbud og Efterspørgsel virker fremdeles og virker paa alle Felter og Varer undtagen ganske enkelte, hvor Ministeriet har grebet regulerende ind. Ministeren siger endvidere, at „vi er langt fra den Tid, da man talte om, at man ved at fylde Markedet med dyre Varer skabte de bedste Betingelser for billige Varer herhjemme“. Nej, den Tid er vi heller ikke borte fra, for Varemængden vil regulere Priserne, hvad enten disse Varer er betalte noget dyrere eller noget billigere. Hvis Markedet bliver overfyldt med en bestemt Vare, vil det til syvende og sidst faa mindre Indflydelse paa den indenlandske Varepris, hvilken Pris Varen er betalt med. Det

viser sig for øvrigt, at Ministeren selv netop ved at købe dyre Varer, ved at købe Rug til 27—28 Kr. og sælge den til Københavns Kommune til 21½ Kr., har bidraget sit til at regulere Prisen ned netop med en dyr Vare. Det, vi har været med til at godkende, er kun dette, at Vurderingsprisen paa Rug og Hvede ansættes i Forhold til Dagsprisen, og vi har godkendt, at det bliver den højeste Pris, at det bliver, om man vil, Maksimalprisen herhjemme. Vi har godkendt dette saa meget mere, som de Forslag, vi i den Henseende har stillet, nu er godkendte fra alle Sider. Det Forslag, vi tidligere har stillet om en Ligning og om, at Overskuddet skulde gives fri til Opfodring, er tiltraadt. Den Tanke, at Markedsprisen skulde lægges til Grund, er tiltraadt. Endelig er det Forslag, vi har stillet om, at naar vi skulde have Maksimalpris paa Rug og Hvede, skulde vi ogsaa have Maksimalpris paa Mel og Brød, ogsaa blevet tiltraadt. Naar Ministeren vil hævde, at Brødprisen overalt har staaet i Forhold til Rugprisen, er dette ikke rigtigt. Der har været Kommuner — ogsaa Landkommuner —, hvor Brødprisen har været omtrent af samme Højde som den højeste Pris her i København, 93 Øre, og det paa Trods af, at Brødet det ene Sted, ude i Landkommunerne, er bagt af dansk Rug og paa det andet Sted af amerikansk. Jeg tror egentlig ikke, at det Tilsyn, som Amtmændene skulde have udøvet, har været meget effektivt. Ministeren henviste til det Cirkulære, han har sendt Amtmændene den 14. September, og hvori han har forlangt Indberetning fra dem. Men den 14. September var et meget sent Tidspunkt. Paa det Tidspunkt havde vi allerede indbjærget den nye Høst, og jeg er noget tilbøjelig til at tro, at Amtmændene ikke har gjort saa grumme meget for at kontrollere de Forhold, før de fik Cirkulæret fra Indenrigsministeriet af 14. September. For øvrigt er det ogsaa paavist, bl. a. af det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen), at her i København er der en Forskel i Brødprisen af 14 Øre paa et 8 Punds Rugbrød.

I sin Omtale af Ombytningen af Rug med Majs gav den højtærede Indenrigsminister mig fuldstændig Ret i den Fremstilling, jeg havde givet. Den højtærede Minister havde indkøbt rigeligt med Majs, og der var ogsaa Landmænd nok, som paa det Tidspunkt gerne vilde have Majs til Ombytning med deres Rug, men de kunde